

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2426/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Лозић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења "Обедска бара" из Пећинаца, кога заступа Миланко Вранић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 459/19 од 13.11.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужиоца да се о ревизији изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 459/19 од 13.11.2019. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 459/19 од 13.11.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Руми П 520/18 од 12.03.2019. године, одбачена је као неблагоприятна тужба за поништај решења дисциплинске комисије туженог од 30.12.2013. године и одлуке Управног одбора туженог удружења, донете поводом жалбе председника Ловчког друштва "Шимановци" изјављене против тог решења, којом је тужилац кажњен трајним искључењем из Ловачког удружења "Обедска бара" Пећинци. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 42.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гж 459/19 од 13.11.2019. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Захтев тужиоца за накнаду жалбених трошкова је одбијен.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер је побијано решење донето правилном применом

материјалног права, а тужилац не прилаже правноснажне судске одлуке у којима је у истој чињеничној ситуацији другачије одлучено.

Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

У конкретном случају, решењем другостепеног суда правноснажно је окончан поступак којим је тужба тужиоца одбачена због неблаговремености. У тој ситуацији ревизија је дозвољена под условом да се ради о спору у коме би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја одлуке Управног одбора Ловачког удружења поднета је 24.06.2014. године, без означене вредности предмета спора. Према наплаћеној судској такси у висини од 2.500,00 динара, вредност предмета спора се утврђује на износ од 25.000,00 динара.

Како вредност предмета спора према наплаћеној судској такси очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан њеног подношења, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**